

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af lovforslag nr. L 121: Forslag til lov om ændring af skattestyrelsesloven, ligningsloven, statsskatteloven og kildeskatteloven samt om ophævelse af lov om bindende forhåndsbesked om skattepørgsmål m.v. og omkostningsdækningsloven. (Omkostningsdækning i skatteankenævns-sager, udvidet adgang til bindende forhåndsbesked og sammenskrivning af skatteproceslove).

Af skatteministeren (Carsten Koch).
(Fremsat 11/12 96. Første behandling 17/1 97. Betænkning 26/2 97. Anden behandling 13/3 97).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 116 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af lovforslag nr. L 153: Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Skattefritagelse af beløb, som afholdes af det offentlige eller Oliebranchens Miljøpulje til oprensning af forurenede ejendomme).

Af skatteministeren (Carsten Koch).
(Fremsat 29/1 97. Første behandling 7/2 97. Betænkning 26/2 97. Anden behandling 13/3 97).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 120 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 123: Forslag til lov om forhøjelse af hædersgaver. Af socialministeren (Karen Jespersen).

(Fremsat 11/12 96. Første behandling 23/1 97. Betænkning 20/2 97. Anden behandling 13/3 97).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arne Melchior (CD):

Ja, undskyld, hr. formand, at jeg ulejliger. Jeg vil benytte lejligheden til at sige, at jeg ikke er nogen alt eller intet-mand. Det kan man slet ikke være som demokrat. Som CD'er er jeg indstillet på kompromiser. Jeg er meget ivrigt kompromissøgende; det er der dokumentation for.

Jeg er heller ikke i tvivl om, at lidt er mere end intet, og at det bedre somme tider kan være det godes fjende. Og jeg kender også ordene: Kan du ikke gå hele vejen i dag, så gå så langt, som du kan, og vær glad til, at du overhovedet kan bevæge dig.

Jeg har også i folkeskolen lært, at syv er mere end seks, og at syv tusinde altså er mere end seks tusinde. Så langt kan jeg følge med. Men en gang imellem er der altså nogle principper, og selv sager, der ikke ser særlig store og voldsomme ud, kan godt indeholde væsentlige principper, og det mener jeg at denne her sag gør.

Når det drejer sig om en æresgave – eller hædersgave, som det ligefrem hedder – så mener jeg altså, at smålighed er ilde anbragt. Det drejer sig ikke kun om kroner, det drejer sig også om det signal, der sendes ud over landet. Tænk,

hvis tusinder af skolelærere i næste uge kunne undervise deres elever i, at Folketinget havde indset, at når man var bagud med en æresgæld, så havde man hurtigt at komme ned i lommen, når man blev gjort opmærksom på det.

Jeg vil gerne udtale min respekt for SF og Enhedslisten, som hver på sin måde har forsøgt at drive dette forslag igennem på en anden måde, end det vedtages i dag. Det skulle vi andre have gjort for længe siden, og skammen falder på én selv, fordi man ikke var opmærksom på sagen.

Men når man så bliver gjort opmærksom på sagen, kan man så bare vende ryggen til? Er der noget folketingsmedlem eller nogen minister eller nogen departementschef eller nogen folketingsbetjent eller nogen skolelærer eller nogen, jeg ved ikke hvad, som vil tillade, at inflationen udhuler deres forbrugsmuligheder? Enhver kan spørge sig selv. Der er ingen her til stede, som har tilladt det for sit eget vedkommende.

Jeg har været her i mere end 20 år, og vi har – ganske rimeligt i øvrigt – gang på gang forhøjet det vederlag, vi får for at være her. Men når det drejer sig om de mennesker og efterkommerne af de mennesker, som reddede vores lands ære i dette århundrede, så tøver vi, så gider vi ikke, og så er det altså endt med dette her pauvre resultat.

Jeg har kæmpet med mig selv, for jeg hader at se min egen lampe deroppe brænde anderledes end mange andres og anderledes end flertallets, men der er altså skilleveje, desværre. Jeg mener, at de 1.000 kr.s forhøjelse, denne opdeling af æren ikke i halvdele, men i sjttedele, er ussel, og jeg mener, at en almisse af den art snarere er en fornærmelse end den ringeste form for hæder. Hvor ville jeg dog ønske, at der var nogen, der ville tænke sig om én gang til; men jeg ved godt, hvor lille chancen er.

I øvrigt skal jeg om de mere principielle ting henvise til, hvad jeg sagde ved sagens første behandling.

Tommy Dinesen (SF):

Det er jo en sag, der efterhånden har været behandlet en 3-4 gange her i Folketingssalen, og jeg vil godt sige tak til hr. Arne Melchior, for jeg synes, han har gjort det fint. Jeg er meget enig i det, der er blevet sagt af hr. Arne Melchior, og derfor skal jeg ikke gentage det, men blot sige, at vi fra SF's side vil undlade at stemme til den her sag. Vi synes simpelt hen, at det, man giver, til dem, det drejer sig om, er for luset.

Bruno Jerup (EL):

Det her er jo en sag, som Enhedslisten har taget op mange gange – både alene, sammen med SF og sammen med hr. Arne Melchior. Det er klart, at det betyder meget for os, at man får gjort noget ved det spørgsmål, der handler om en æresgæld, som hr. Arne Melchior også var inde på. Det var jo vores forslag i forbindelse med 50-året for befrielsen, som startede denne her debat, som nu har kørt igennem et par år.

Jeg vil så sige, at vi fra Enhedslistens side har tænkt os at stemme for den konkrete forbedring; selv om det er rigtigt, som hr. Arne Melchior siger, at det er en minimal forbedring, har vi tænkt os at stemme for den.

Men vi vil på ingen måde holde os tilbage i fremtiden med hensyn til at komme med nye forslag og genfremsætte vores forslag, sådan som vi gjorde det i foråret 1996, som vi gjorde det i forbindelse med finansloven for 1997, og som vi gjorde det i forbindelse med det ændringsforslag, som blev nedstemt af Folketinget ved andenbehandlingen for ganske kort tid siden her i foråret 1997. Vi har tænkt os at gå videre. Vi mener, at disse hædersgaver skal bringes op på et niveau med en værdi, der svarer til den, de havde i 1945. Det er vores målsætning, og det håber vi at også regeringen og det øvrige Folketing efterhånden indser det rimelige i.

Pia Kjærsgaard (DF):

Dansk Folkeparti skal bare for god ordens skyld give tilslutning til, at hvis forslaget om en yderligere forhøjelse skulle komme op endnu en gang – og jeg kan forstå på Enhedslistens ordfører, at det vil det gøre – så vil Dansk Folkeparti selvfølgelig stemme for, ligesom vi har gjort de andre gange.

Jeg skal også samtidig give tilslutning til, at vi stemmer for det her forslag, for jeg er enig med de ordførere, der har sagt, at det trods alt er en forbedring. Den er ikke god nok, men det er en forbedring, og derfor stemmer vi for; men vi havde gerne ønsket en større forhøjelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 106 stemmer (S, V, KF, RV, FP, EL, CD og DF) mod 1 (Arne Melchior (CD)); 10 (SF) stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Tredje behandling af lovforslag nr. L 73: Forslag til lov om ændring af adoptionsloven, indfødsretsloven og navneloven. (Ratifikation af Haagerkonventionen af 29. maj 1993 om beskyttelse af børn og om samarbejde med hensyn til internationale adoptioner).

Af justitsministeren (Bjørn Westh).
(Fremsat 14/11 96. Første behandling 26/11 96. Betænkning 20/2 97. Anden behandling 27/2 97).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 115 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Tredje behandling af lovforslag nr. L 85: Forslag til lov om forbrugeraftaler, der giver brugsret til fast ejendom på timesharebasis.

Af justitsministeren (Frank Jensen).
(Fremsat 27/11 96. Første behandling 6/12 96. Betænkning 20/2 97. Anden behandling 27/2 97. 1 ændringsforslag af justitsministeren (Frank Jensen) 14/3 97).

Der var stillet 1 ændringsforslag af justitsministeren (Frank Jensen).

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes herefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 111 stemmer (S, V, KF, SF, RV, EL og CD) mod 6 (FP og DF).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 46:

Forslag til folketingsbeslutning om skærpede regler for udgang fra fængsler.

Af Pia Kjærsgaard (DF) m.fl.
(Fremsat 29/10 96. Første behandling 21/11 96. Betænkning 25/2 97).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 51 (V, KF, FP og DF) stemte for, 66 (S, SF, RV, EL og CD) imod.